

hvor man maatte gaa ud fra, at her havde man denne herlige Resolution, her havde man endelig en Haandsrækning overfor Ministeriet. Men imidlertid har Vælgerforeningen af de Grunde, vi har hørt, taget Resolutionen tilbage. Vælgerforeningen havde for øvrigt ikke ved sin første Vedtagelse kunnet bemyndige noget Medlem af den danske Rigsdag til at gøre den Brug af Resolutionen af 4. Juli, der her er gjort, thi de havde kun vedtaget, at den skulde overrækkes de allieredes Repræsentanter. Nu har de for to Dage siden nægtet at sende den til den danske Regering og Rigsdag. Ikke desto mindre ser vi her, at den tages op paa Rigsdagen og gøres til Genstand for en hel Aktion. Dette synes jeg ikke kan gøres. Man maa respektere den sidste Afgørelse, der er truffet i Aabenraa, respektere de Grunde, de har haft derfor, netop naar man saa stærkt fremhæver, at det eneste, der maa være vejledende for dansk Politik i denne Sag, er Udtalelser, der kommer til os fra Sønderjylland.

Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger til overfor hele den nu gentagne Fremstilling af, hvorfor man skal gøre dette. Det maa vel strande paa den ene Ting, at det er uigennemførligt. Man kan jo udtale, hvilke Ønsker man vil fra Kredses Side, fra en Befolknings Side, men i det Øjeblik alle er klare over, at det er uigennemførligt, kan man ikke forlange af en Regering, at den skal tage Spørgsmaalet op.

Jeg kan ikke være enig med den ærede Ordfører i hans Forklaring af Betydningen af de allieredes Svar til Tyskland af 16. Juni. Det er ikke Fredstraktaten, der i sin Helhed her fremsættes. Der er en Note af 16. Juni, og dertil slutter sig Modforslag eller hvad man skal kalde det. (*N. Neergaard*: Nej!). Jeg har her et Hæfte liggende, som er udgivet fra tysk Side, og som kaldes „Ententens Ultimatum“. Det indledes med en Skrivelse fra Præsidenten for Fredskonferencen til Præsidenten for den tyske Delegation, og dertil slutter sig et Memorandum, maa jeg vel kalde det, som hedder: De allierede og associerede Magters Svar paa de Indvendinger, altsaa de Modforslag, de havde faaet fra tysk Side, og som altsaa var Led i en Forhandling. Naar nu dette viser sig senere ved den endelige Traktat, underskrevet den 28. Juni, at være ændret, som det er sket i denne Sag, saa forstaar jeg i alt Fald ikke, hvorledes man kan paaberaabe sig dette Memorandum af 16.

Juni overfor den endelige Fredstraktat af 28. Juni. Det forstaar jeg ikke, og de offentlige Udtalelser, der er fremkommet i Underhuset fra en britisk Minister, gaar i Virkeligheden ud paa ganske den samme Betragtning. For øvrigt skal jeg kun tilføje om dette Punkt, at jeg tror ikke, vi skal indlade os i videre Forhandling om, hvad der er passeret ved den Lejlighed, før vi har et virkeligt Referat deraf. Ligeledes maa jeg med Hensyn til Fredstraktatens Indhold fastholde, at saa vidt jeg overhovedet kan bedømme det, og saaledes som jeg har studeret Fredstraktatens Indhold, kan jeg ikke se rettere, end at det forholder sig, som jeg har sagt: Det er de samme Afstemningsregler gennemført for samtlige Afstemningsdistrikter. Der er her et Princip, som gaar igennem overalt. Jeg ser ikke den Forskel, som den ærede Ordfører fremhævede.

Men alt det er jo underordnet. Tilbage staar, at naar det anses for uigennemførligt, naar det eneste, man har hørt fra de allierede og associerede Magters Side, er, at Fredstraktaten ikke lader sig ændre, bør vi her rette os derefter. Jeg maa derfor med Hensyn til den Opfordring, der i det af de to Partier stillede Forslag til Dagsorden er rettet om dog at tage denne Sag op, paa Ministeriets Vegne udtale følgende: At Ministeriet ikke kan gøre noget for denne Sag, fordi den af samtlige allierede og associerede Magter og Tyskland underskrevne Fredstraktat intet indeholder om en 3die Zone, fordi der ikke kan opnaas nogen Ændring i denne Traktat, og fordi et Forsøg, som altsaa maa blive frugtesløst, vil kunne fremkalde Misstemning hos de allierede og associerede Magter som Udtryk for en Mistrø til, at den internationale Kommission skulde kunne varetage paa tilfredsstillende Maade sin Opgave: at sikre Afstemningens Frihed, Redelighed og Hemmelighed. Da Ministeriet altsaa ikke ønsker at gøre et Forsøg, som i bedste Fald vil være frugtesløst, og som formentlig kunde virke skadeligt, kan det ikke modtage det stillede Forslag, og jeg vil anbefale de ærede Medlemmer at stemme for det fra vor Side stillede Forslag til Dagsorden.

Ordføreren for Forespørgerne (*N. Neergaard*): Det er kun faa Bemærkninger, jeg har at tilføje. Det ærede Medlem fra Køge (*Mads Larsen*) og det ærede 5te Medlem for Hovedstaden (*Sigvald Olsen*) søgte at bringe det hele ind i en af-